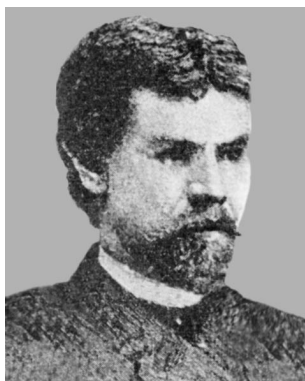

Г. П. Герасимова

Каціані Ґеза

КАЦІА́НІ Ґеза (Kacziány Geza; 1856, м. Арад, нині Румунія – грудень 1939, Будапешт) – угорський письменник, перекладач, літературознавець. Здобув юрид. (Будапешт, 1877) і теол. (США, 1904) освіту. 1879–84 – журналіст столич., від 1885 – ред. провінц. газет. Учителював у Будапешті. 1909–12 – пресвітер. пастор амер. угорців (м. Янгстаун, шт. Огайо, США). 1918–22 – директор Держ. пед. б-ки (Будапешт). Прихильник угор. незалежності. Автор оповідань про солдат. життя, п'єс, лібрето, праць з естетики, історії та літературознавства («Petőfi» – «Петефі», 1899; «Görgei» – «Герґей», 1915; «A magyar mémoireirodalom 1848–1914» – «Угорська мемуарна література 1848–1914», 1917; «Az utolsó koronás Habsburg» – «Останній коронований Габсбург», 1924, заборонена; усі – Будапешт). У г. «Alkotmány» («Конституція», 1915, № 212) надрукував статтю про творчість Т. Шевченка та переклади його віршів: «Éjék s napok györsan repülnek» («Минають дні, минають ночі»), «Ah, olyan egyedül vagyok» («Ой одна я, одна»), початок балади «Az őrült» («Причинна»).

Бібліографічний опис:

Каціані Ґеза / Г. П. Герасимова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11180>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).